

— Der er skam rigeligt med plads til glad fodbold i Nordals Boldklub, mener tilsyneladende et flertal af klubbens spillere. Ikke alle er lige enige i den påstand, viste først et læserbrev og siden en artikel i Jydske.

Nordals Boldklub kede af spilleres kritik: **Sjatterne med til at skabe mesterhold**

Nordals Boldklub er rystet. Ikke i sin grundvold, måske, men den hårde kritik, der i et Jydske-læserbrev fornylig blev rettet mod dem af tre af deres

egne spillere for en for målrettet og konkurrence-orienteret træning, har haft sin virkning på det daglige klubliv. Ekstraordinære bestyrelsesmøder i den ene ende

af skalaen og små-intriger blandt spillerne i den anden.

At de tre utilfredse inden Jydskes artikler sidste søndag blev først til fire og siden til en hel del andre navne, bliver i Nordals Boldklub stadig betragtet som en bagatel.

Ville være dødsdom

— Det ville være vores egen dødsdom, hvis vi — som vi er blevet beskyldt for — satser på vort mesterrække-hold og forsømmer de andre, mener Thorvald Rasmussen, træner og lønnet konsulent for boldklubben. Hvis »sjatten«, altså de øvrige hold, får lov at stå i stampe, hvor skal vi så rekruttere vore mester-spillere fra?

Man kan sammenligne mønstret i Nordals Boldklub med en pyramide med en lidt firkantet spids, siger Thorvald Rasmussen. Det store bagland er i orden, men vi ville ikke kunne klare os med kun et mesterhold. Toppen af pyramiden skal helst bestå af i hvert fald to hold.

Debatten kan let blive afsporet i retning af tre individuelle spillers mere eller mindre personligt motiverede utilfredshed med en given idrætsklub. Men det er principperne om konkurrence-orienteret idræt, der her igen stikker deres hovede frem. Er konkurrence-mentaliteten noget, der ihærdigt fremelskes i idrætsklubberne, eller er det en uomgængelig, biologisk faktor?

De vil vinde

— Ungerne vil sgu' da vinde, det er helt naturligt, siger Thorvald Rasmussen. De nattede

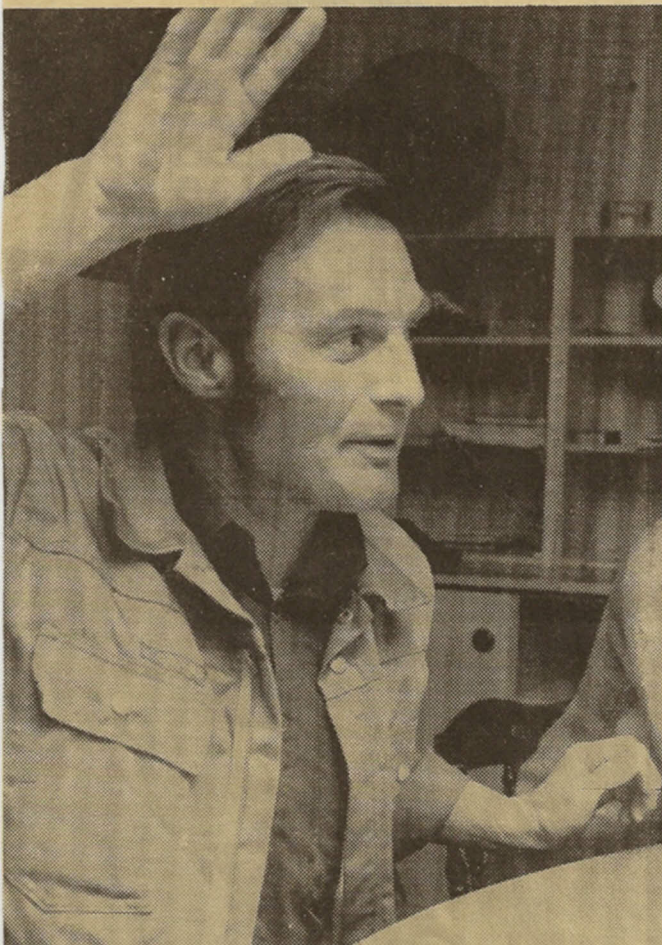
små-piger i håndbold er da præcis lige så opsatte på at score points som alle andre. Min egen ti-årige datter er lige begyndt at gå til specialtræning, og det er hendes eget valg. Mere vil have mere.

— Noget af det, der må være faldet de tre unge for brystet er, at vi her i klubben har nogle helt klare retningslinier for f.eks. træningen inden kampene. Opvarmning er en helt ufravigelig indledning, og der kan lettere opstå skader på spillerne, hvis vi springer det over eller sløser. Det er ren og skær samvittighedsfuldhed fra min side.

Thorvald Rasmussen var selv en varm fortaler for det top-professionelle islæt inden for sporten i sin tid inden Nordals Boldklub.

— Ingen troede, da jeg kom hertil, at jeg kunne træne i »social« fodbold, men de havde uret. Noget, jeg benytter mig meget af for at få »sjatten« med, er det såkaldte syv-mandsfodbold. Hermed bliver der plads til mindre enheder, og alle kan få plads til lige netop deres form for fodbold. Hvis det ikke er socialt arbejde, aner jeg ikke, hvad det begreb står for!

Nordals Boldklub elsker sine »sjatter« og synes, at toppen er helt skøn, uden at man af den grund bør kræse mere for sine »top-proffer«. Danmark er ved at omstille sig til elitekultur også inden for sporten, og så længe idrætsklubberne forstår at holde udviklingen i tøjlerne, synes der ikke at være nogen fare for, at »sjatterne« tapes på gulvet eller at spilleglæden går på kompromis med point-ræset. *mibo*

— Jeg elsker mine sekunda-spillere, erklærer konsulent og træner i NB, Thorvald Rasmussen. Det efterfølgende slag i bordet skal understrege alvoren i udsagnet.